

nærmere Overenskomst mellem Regjeringen og Rigsdagen, hvorvidt denne Foranstaltning skal ske Fyldest. Udvalgets Fleertal har nu formæent, at da der, som det hedder i Motiverne, saaves endeel Capitainer og et betydeligt Antal Lieutenanter, saa vil det, der siges, at søges naaet, nemlig disse Afdelingers fuldkomne Anvendelighed i Krigstid, ikke kunne naaes ved en saadan Indkaldelse, da man maa antage, at det skulde navnlig være for Befalingsmændenes Skyld, eftersom det vedkommende Mandskab jo er vant til at øves, selv i endnu større Afdelinger, end det her vilde blive samlet til. Dernæst har man ogsaa formæent, at da det angaaer Mandskab, som har gjort Tjeneste i sidste Krig og har været indkaldt 1 à 2 Gange siden, saa vilde denne Dvælse ingenlunde være nødvendig for deres Skyld; men det vilde paa den anden Side være til ikke liden Ulempe for dem nu atter at rives bort fra deres Erhverv, hvilket de i Løbet af et saa kort Aaremaal forud have været flere Gange. Jeg tror at turde sige paa Fleertallets Vegne, at man ogsaa er gaaet ud fra den Betragtning, at man befrygter, at naar et Sæt Mandskab skal i denne Overgangstid, indtil man har heelt igjennem Vintren Aargangene fuldtallige, bruges saa stærkt, kunde det let styrke den Misnøie, som sporadisk findes omkring i Landet imod den nye Hærordning, og Fleertallet af Udvalgets Medlemmer har efter sin Betragtning af Hærloven ingenlunde kunnet ønske nu at fremkalde Noget, der kunde gaae i denne Retning, naar det ikke var strengt nødvendigt. Jeg skal indskrænke mig til disse Grunde for at tilraade Thinget at stemme for Fleertallets Forslag, idet jeg dog skal bemærke, at finantslielt vil man ogsaa derved kunne spare deels ved dette Endringsforslags Vedtagelse, deels ved at forkaste et, som er stillet til § 25 i samme Diemed af den høitagtede Krigsminister, ialt 25,000 Rd. — Nr. 4 angaaer Indkaldelsen af 7de Aargang. Det hedder i Hærlovens § 18 a, at der indkaldes af 5te og 6te Aargang til Dvælse ved Reserverbataillonerne en Styrke af indtil 800 Mand. Der staaer altsaa positivt: af 5te og 6te Aargang, men der staaer: indtil 800 Mand. Udvalget maa derfor opfatte Hærlovens Bestemmelse, at det

vil være en Overfribelse af Lovens Bestemmelse, dersom man gaaer ud over 5te og 6te Aargang med Hensyn til disse Indkaldelser, hvorimod det ingenlunde kan siges, at denne Bestemmelse er sleet Fyldest derved, at Styrlen ved Indkaldelse ikke naaer op til 800 Mand. Man er imidlertid i de 2 Aar, Hærloven har været i Virksomhed, netop gaaet ud over Lovens Bestemmelser, og det af den Grund, at man ikke ved de aarlige store Dvælses til Vintren har kunnet holde sig indenfor 2den og 4de Aargang, og dermed faae Bataillonerne op til 800 Mand, et Hensyn, for hvilket der talte saa Meget, men ogsaa har maattet tage med af 5te og maaskee ogsaa i det første Aar, hvad jeg ikke erindrer i dette Dieblit, noget af 6te Aargang; ialfald har man taget en Deel af 5te til Hjælp. Derved har man altsaa gjort et Brud paa de Bestemmelser, jeg nævnte med Hensyn til Reserverbataillonerne, idet man ikke har kunnet holde sig til 5te og 6te Aargang alene, fordi man allerede ved Indkaldelse til Vintren havde gjort Staaer i de to Aarganges Mandskab, og man er derfor i 1868 for de 5 Reserverbatailloners Vedkommende og i 1869 for de andre 5 Reserverbatailloners Vedkommende gaaet ud over det 5te og 6te Aars Mandskab. Allerede ifjor søgte et Mindretal i Finantsudvalget at gjøre Indsigelse derimod, men man lod sig dog berolige ved den Betragtning, som Fleertallet i Udvalget ogsaa hylkede, at man deels af de af mig nævnte Grunde og deels ogsaa, fordi der kunde bevirkes en Lighed i Vilkaarene for alle 10 Reserverbatailloners Vedkommende, denne Gang burde bruge den samme Fremgangsmaade, som man havde brugt Aaret forveien. Nu er det altsaa denne Overgangstid, som har ramt samtlige 10 Reserverbatailloner, og vi staae for en ny Omgang, hvor det skal bestemmes, hvorvidt man nu atter for to Aar vil gaae ud over de Bestemmelser, som jeg har nævnt. Dette fraraader Udvalget. Det vil erindres, at 7de Aargang har allerede været indkaldt som Recruter i 1864, og de have været to Gange inde til Dvælse siden. Det maa forekomme ubilligt, at de atter tredje Gang, inden de gaae over i Forstærkningsgen, skulle ind til Dvælse. Det maa indrømmes, at dersom det ikke skeer, vil en Deel af